

ЕКОФІЛОСОФІЯ: СЕРЕДОВИЩЕ ЛЮДИНИ, АБО ЛЮДИНА У СЕРЕДОВИЩІ ПРИРОДИ. ДО ПИТАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ ТА ПЕРЕДБАЧЕННЯ ГЛОБАЛЬНИХ ТА ЛОКАЛЬНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ПЕРСПЕКТИВ.

Годзь Н.Б.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Питання майбутнього людства розпочали досліджуватися раніше, чим склалося розуміння глобального пов'язання майбутнього, саме через майбутнє природи. Все це певним чином опосередкувало мету коеволюції сучасної цивілізації, створеної людським інтелектом та технічними можливостями. Сучасні дослідники прийшли до розуміння що техносфера здатна запускати певні процеси, які були непередбачені. Означаючи себе у межах минулого, сучасного й майбутнього людство набуло можливість моделювати власне життя. Таким чином, ми визначаємо для себе, що філософія прогнозування через використання предмету футурології може досліджувати моделі власного життя й моделі оточуючого середовища, з яким ми взаємопов'язані. Дослідження майбутнього В. Гейзенберг яскраво назвав «кроками за обрій». Обрієм для окремого індивіда може слугувати й відповідний до кожної епохи рівень розвитку техніки й технічного мислення, існуюча наукова парадигма, рівень підготовки спеціалістів й ідеологія існуючого суспільного устрою. Природно, що «обрій» осягнення й розуміння дійсності з її процесами залежить від багатьох чинників. Одним з моментів є питання розуміння сучасної екології та розмаїття її галузей та наукових напрямів. Данило Ж. Маркович наводить, що тільки розуміння поняття «середовище людини» має багато прочитань, але ж це одне з головних понять екології. Сама екологія як глобальна дисципліна продовжує наголошувати на детальних дослідженнях специфічних природних зв'язків та систем, дослідження саме життєвого середовища у глобальному розумінні. Життєве середовище—великий конгломерат умов, з яким індивіди та природні елементи пов'язані поміж собою. У цьому плані зрозумілими стають дослідження, які проводив Римський клуб та інші суспільні організації. В дослідженнях питання екофілософії ми маємо нагоду спиратися на синтез ідей Д. Белла, Ф. Фукуями, Е. Тоффлера, М.Е.Зелінського, П.В. Рубцова. Не можуть оминати наукової зацікавленості праці С.Б. Кримського, Б.М. Ханжина, І.В. Вишева. Усе означене допомагає розуміти стратегії у філософському розгляді питань розвитку майбутнього середовища та екологічних перспектив за допомогою екофутурології.